

ker vedno dežuje. Krompirja ne morejo kmetje osuti; delelje ne prav posušiti. Plevela po pšenici je vse polno. Sviloprejke si vkljub neugodnemu vremenu še dobro pomagajo.

Iz Ljubljane. — Kar je razglašen razpust deželnega zbora Kranjskega, pred družimi dogodbami svetá v sprednji vrsti stojé zdaj volitve v naš zbor. Z veseljem slišimo, da so narodni možje po deželi že povsod šli na delo, ker sami čutijo veliko važnost novih volitev, in to tem več, ker po „Tagblattu“ — glasilu naših nasprotnikov — že tudi oni vse žile napenjajo, da bi vrgli narodovo večino v zboru. Radujejo se, da kmetske občine volijo 7. julija, ki je sobota, češ, da „črni“ (duhovni) ta dan ne pridejo lahko k volitvam; radujejo se dalje, da so volitve začetka malega srpana (julija), ko imajo kmetje košnjo in druga dela na polji. Al če Bog dá in skušeno rodoljubje naših mož po deželi, osramotene bodo vse njih nakane, kajti volitve v sobotih so pri nas že sistematično navadne in naši volilci po deželi volili so že večkrat celó pozimi v najhujem mrazu in snegu, ki jih nista ovirala, daljne poti storiti k volitvi. Izmislili so si pa po „Tagblattovem“ poročilu naši protivniki še drugo zvijačo, namreč to, da bode knezoškof oklemaal duhovščino našo, da mora roke križem držati o volitvah. To ima od ene strani strah biti duhovščini, od druge pa pritisek na knezoškofa, da bi storil, česar oni želijo. Mi ne poznamo misli prečastitega gospoda škofa; al to vemo, da, kakor mi, tako pozná tudi naša častita duhovščina postavo, po kateri so, kakor vsak drug, tudi duhovni državljani z enacimi dolžnostmi, pa tudi z enacimi pravicami, in če, na priliko, uradniki ne smejo o volitvah rok križem držati in so vselej in bodo tudi zdaj na vse kriplje delali po komandi „konstitucionalnega društva“, tako se tudi duhovniki bodo verno posluževali svojih državljanskih pravic. Tem manj pa smemo zdaj pričakovati, da se bode knezoškof ravnal po migljeji „Tagblattovem“, ker pri volitvah leta 1867. v oklicu „narodnega volilnega odbora“ 11. jan. 1867., v katerem se je tudi duhovščina klicala na delo za volitve, tudi njegovo imé nahajamo očitno podpisano. Nadjamo se tedaj, da knezoškof ne bode dementiral, ker je stolni dekan za potrebno in dobro spoznal. Pa še nekaj družega bi naši rodoljubni duhovščini prav toplo na srce položili, namreč to, da bi se v smislu volilnega reda za Kranjsko mnogo gospodov fajmoštrov na noge postavilo, da bi dosegli volilno pravico v velikem posestvu kot veliki posestniki, ker skupno od različnih kuracij plačujejo postavni znesek, ki jih vrstuje med velike posestnike. Pozvedeli naj bi to v zapisni deželni knjigi (Landtafel). Neki računovodja nam je za gotovo trdil, da kakih 40 fajmoštrov bi stopilo potem v vrsto velikih posestnikov in ondi prodrlo tisto falango, v kateri dozda ni bilo moči izvoliti narodnega poslanca.

— (Iz seje dež. odbora 26. maja.) Predlogom pomnoženih dotičnih krajnih in okrajnih šolskih svetov je deželni odbor pritrdil, da se učitelj Jakob Gostiša na ljudski šoli v Trebnem in Janez Trselič na ljudski šoli v Čatežu, katera čez 15 let učiteljsko službo provizorno opravljata, definitivno potrdita in da se služba 3. učitelja na ljudski šoli v Semiču podeli Francu Kendi. — Pogorelcem na Viču je deželni odbor odločil 500 gold. podpore iz deželnega zaklada.

— Naš velečenjeni rojak gosp. Franjo Bradaška, dosedaj ravnatelj gimnazije Varaždinske, pride za ravnatelja gimnazije v Zagreb.

— (Valvazorja 11. snopič), ličen kakor prejšnji, se ravno razpošilja. Sedaj so dvoje knjige dogotovljene, in tretje tudi že začete. — Prihodnji 12. snopič pa bode zopet 11. knjigo nadaljeval in imel 13 navadnih in eno veliko prelepo podobo. Vsled mnogih vprašanj nam založništvo poroča, da novi naročniki lahko še vse snopiče dobó. Naj seže po tej odlični knjigi, kdor je še nima!

— (Posnemanja vreden domoljub.) Z Dunaja se nam piše, da je znani domorodec in dobrotnik slovanski g. Peter Bilka, nekdanji ravnatelj osebójne svoje odgojilnice na Dunaji, po rodu Moravec, podaril „Matici Moravski“ svojo obilno in dragoceno knjižnico (1200 zvezkov) s tem blagim namenom, da bi jo smeli rabiti v Brnu vseh ondašnjih srednjih in viših (tehničnih) šol učitelji, pa tudi viših razredov srednjih šol učenci in sploh vsi omikani Slovani Moravski. Slava vrlemu rodoljuba! Vemo, da se ga spominja hvaležnega srca tudi nekateri Slovenec, ki je živel brez posebne pomoči na Dunaji.

— Pri svečanem koncertu v Varaždinu, kate-rega je 20. t. m. osnovalo 14 hrvaških pevskih društev in pri katerem je pelo 250 pevcev, je sodelovala tudi četvorica našega društva „Sokola“, ki je bila z ravno tako navdušeno pohvalo odlikovana, kakor je bila ves čas svojega bivanja v Varaždinu z bratovsko ljubeznijo povsod sprejemana. Jako častna se našim pevcem glasi „Primorčeva“ kritika, katera pravi, da je „slovenski kvartet bil tak, kakor ga nima ne jedno hrvatsko pevsko društvo“.

— (Slaviti petdesetletnico duhovništva papeževega) bode narod naš v soboto zvečer po hribih prižgal kresove. „Slovenec“ piše, da bode tudi tukajšnja katoliška družba mestno gospôsko prosila dovoljenja, da se v nedeljo zvečer v Ljubljani napravi prostovoljna osvečava.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja 29. maja. — Danes se je po binkoštnih praznikih zopet odprla zbornica poslancev.

— V soboto so drž. poslanci iz Trsta in Pulja prišli na Dunaj nazaj, kjer med mnogimi zabavami menda niso imeli časa preštudirati, kakor „Edinost“ piše, Tržaške razmere in ali je bolje, da ima Trst svobodno luko ali ne. Dr. Herbst je v govorih zvonec nosil. Italianisimi so hoteli rogove pokazati, pa policija ni pustila.

Nemčija. — Bismark je unidan nagloma prišel v Berlin, ves oplasen, da je predsednik Francoske republike Mac Mahon slovó dal ministerstvu, ki je Pruski „kulturkampf“ tudi osnoval na Francoskem. Novo ministerstvo katoliškega duhá bode štrečno zmedlo brezvercem in to dela strah Bismarkovcem. Al Bog vedi, kaj prinese prihodnji čas na Francoskem!

Iz Rusko-Turškega bojišča. — V Aziji Rusi naglo napredujejo. Trdnjavo Kars bombardirajo, med tem pa se pomikajo naprej proti Erzerumu. V Carigradu je velik strah pred njimi, Turki v naglici vtrjujejo svoje glavno mesto. — Ob Donavi je Ruska armada že nakupičena, streljajo se čez reko sem in tje. Rusi so vnovič razdajali Turšk monitor s torpedi, da se je pogreznil z vsem, kar je bilo na njem. Bil je največje sorte. V Carigradu je nastala revolucija tako, da je celó sultan pobegnil na nek grad v Azijo, pa se je menda nazaj vrnil. Ljudstvo je z generali malo zadovoljno, ker zgubljajo mesto za mestom.